

О Подновената турска флота кръстоса Сръдиземно-Море и уздрави владанъето на нѣкои приморскы области. Управителтъ на Акра като бѣше са възбунтувалъ, Турцытъ го обсадихъ по море и по сухо и го принудихъ да побѣгне въ горытъ и да умре тамъ най-злочесто.

Русытъ между туй подбуждахъ Власытъ на вѣстанъе и тайно са сговаряхъ съ австрійскыя императоръ Юсифа II да си раздѣлятъ Турската Държава. За да почене непълненіето на тѣзи планове, Екатерина заповѣда на войскытъ си да напълнятъ Кжръмъ, който бѣше са припозналъ за независимъ въ кайнарджискытъ условія за миръ. Тя усвои тѣзи область, откакъ погуби Хана и по-шървытъ Татаре. Като не можаше да почене новы боеве, Шортата понесе тѣзи нарушенія на договорытъ съ самоотвърженіе и остави на Русія земитъ въ Кжръмъ и въ Кубанъ.

Отначало рускытъ генералы имахъ твърдѣ малкы сподуки; гладость, болѣститѣ и лишенията бѣхъ ги докарали до отчаянье. Но съ търпението си тѣ скоро докарахъ измѣненія въ положеніето си. Суворовъ одържа Херсонъ и Кжлбурунъ прѣдъ силното натисканъе на Турцытъ; Румянцевъ прѣвзе Хотинъ, а Потемкинъ обсади Очакофъ (1788). Капетанъ паша са завтече съ флотата на помощъ на обсаденытъ, нѣ при устьето на Днѣстъръ прѣтърцѣ голѣмо поражение, което докара и паданъето на Очакофъ.

Като съюзница на Турція и повече отъ зависть, Франція съ беспокойно око гледаше увеличаванъето на руското царство. Тя пожела да въепре тѣзъ буйна сила и да тури прѣдѣлы на нейното распространяванъе, нѣ вътрѣшнытъ ѝ разстройства, слабостта на царетѣ ѝ и истощенытъ ѝ финанціи не ѝ допушахъ туй. Тя са благодари само на едни дипломатическы прѣдставленія и бѣлжкы по отношеніе къмъ Русія и на побужденія къмъ миръ по отношеніе къмъ Турція. Портата обаче не послуша нейнытъ съвѣты, защото не щѣше да търпи новытъ оскърбленія на Русія.

Бойтъ между Австрія, Русія и Турція са подкачи. При венчкытъ злочестны, на които подпадиъ руската войска,